

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

18. In eodem Festo bipart. Dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est. Ecclesiast. 45.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Dominus *aves*, *præcedit* intellectus, & *vir* magni seruiantur interiora Dei dona abscondita in S. Iosepho, & in ueniet uelut aurum optimum, quale apud Patres veteris Testamenti non inueniuntur; pingedo enim & abundantia donorum spiritualium in S. Iosepho micuerunt, ita ut similes illi non inueniantur. Benedicite igitur, o populi S. Iosephum, ut benedictionibus replamini; qui enim benedixerit illi, erit & ipse benedictus, qui maledixerit illi in maledictione reputabitur. Hæc ille.

Sed de hac gloria accidentalit S. Iosephi semper crescentem, & de eius potenti apud Deum patrocinio, plura subiungemus sublequente Lectione.

IN EODEM FESTO.

LECT. 18. *Dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est.* Ecclesiastici 45.

PARS I. *Quomodo S. Iosephus fuerit Psal. 122. Iob. 13.*

NOTUM est & decantatum illud Psalmistæ: In memoria aeterna eris iustus, ab auditione mala non timebit. Memoria scilicet iusti gloriosa permanebit cum benedictione apud Deum & homines; cum contra memoria impij comparatur cinori & sarille, quia mox à vento rapatur & dispergitur, peritque cum sonitu. Aut si aliquantum permanet putrescere censetur, & odorem afflare ingratum, ut dixit Sapiens: Memoria iusti cum laudibus, nomen autem impiorum putrescit. S. Iosephi memoria in benedictione est, & cum laudibus perennat, & sicut de Iofia dicitur: in compositionem odoris est facta, & in omni ore indulcatur. Hoc notissimum est inter pios omnes, hoc ipsum hodie eum suauitate decantamus: *Dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est.*

PROV. 10. *Memoria iusti cum laudibus, nomen autem impiorum putrescit.*

ECCL. 49. *Memoria iusti cum laudibus, nomen autem impiorum putrescit.*

NOMEN Iosephi nomen sanctitatis, nomen multoties scriptum in libro vite, in libro memorie aeternæ cum benedictione. Nam quinque hoc nomine insignitos legimus in Codice S. Scripturæ, quibus testimonium sanctitatis ab ipsa perhibetur. Primus est Ioseph ille castus & sapiens à Patre & à Deo tantopere dilectus, de quo fit memoria gloriosa in Genesi. Secundus est Ioseph ille nobilis Decurio cui hic titulus honorificus datur: *Vir bonus & iustus, qui expectabat & ipse Regnum Dei, nec deseruit consilio & actibus eorū.* Hic habuit honorem Christum & Cruce deponendi, & ci tota pietate parentandi. Tertius est Ioseph ille, qui ob insignem iustitiam cognominatus est *Iustus*, & denominatus cum Mathia ad Apostolatam. Hic postea Episcopus Euthero poles in Palaestina constitutus, fidem & Evangelium magno zelo propagavit, & pro fide venenum bibens sine nocumtoto id fecit, ac tandem victoriam & lauream Martirii est consecutus gloriosè, ut pater ex Martyrologio Romano 20. Iulii. Quartus est Ioseph ille, qui cognominatus est *Barnabas*, id est filius consolationis, quia vir plenus consolatione, & consolationem omnibus afferens; pollebat enim sanctitate & mansuetudine, suauiloquentia quoque & gratia consolandi afflictos & miseros. Hic

LUC. 23. *Vir bonus & iustus, qui expectabat & ipse Regnum Dei, nec deseruit consilio & actibus eorū.*

MART. 1. *Vir bonus & iustus, qui expectabat & ipse Regnum Dei, nec deseruit consilio & actibus eorū.*

MART. 4. *Vir bonus & iustus, qui expectabat & ipse Regnum Dei, nec deseruit consilio & actibus eorū.*

inter primos attulit precium agri sui ad pedes Apostolorum, & postmodum Apostolo Paulo cooperatus est gravissimis in laboribus, zelosissimè Euangelium propagans. An non ergo eius nomen, sicut & præcedentium, qui nomen *Ioseph* prætulere, sicut & ipse, scriptum est in libro vite, in libro memorie aeternæ cum benedictione? Sic dicebat Dominus Apostolis: *Nolite gaudere in hoc, quod spiritus subiungitur vobis; sed in hoc gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in caelis.* Nonne & his gaudium magnum, quod Dominus per Scripturam suam eis testimonium perhibeat de nomine ipsorum scripto in caelis? Illud porò gaudium in nos redundat, dum eis congratulamur & congaudemus, quia nostro commodo illud testimonium dat Scriptura de eis, ut eorum sectemur iustitiam & gratiam.

Denique, noster Ioseph filius David, à Spiritu S. testimonium habet sanctitatis, quia & ipse nominatur *Vir iustus*, omnesque suos coævos excelsit in benedictione in præcanti vita agens, ideoque supereminet etiam in aeternitate. Primus inter hos omnes scriptus est in libro vite, ejusque memoria specialissimè recolitur cum dulcedine & devotione. Propterea per excellentiam de eo canimus in Epistola hodierna: *Dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est.*

Sed in primis ostendendum, quomodo Deo dilectus fuerit. Ad id autem probandum non opus est in medium producere aliud specialis dilectionis argumentum, quam quod Pater æternus eum filii sui Patrem secum nominari voluit, & Mariæ Sponsum constituere. Hæc enim est radix, hic fons & origo omnis dilectionis & benedictionis in S. Iosepho. Unde sicut cum Mariæ hunc titulum damus, *Mater Dei*, in eo censetur comprehendere omnem dignitatem, omnemque gratiam huic titulo correspondentem; sic cum dicimus de S. Iosepho, *Sponsus Mariæ, Pater Christi*, his duobus titulis specialissimam Dei dilectionem, specialissimamque gratiam in eum profusam indicamus. Unde si dixit Ioannes Apostolus: *videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & simus.* Quasi dicat: Nullo majori titulo amoris nos poterat sibi acceptos ostendere, quam filios suos adoptivos vocare & efficere: Simili modo dicimus: *videte qualem charitatem dedit Iosephus Pater æternus, ut filii Dei Pater nominemur, & efficiatur talis legali adoptio, custodia, & cura.* Verè differentius præ aliis Sanctis nomen hæreditavit, cui nomini correspondere debuit favor specialis in gratiæ donis hæreditandis præ ceteris. Unde notant Theologi ex S. Thoma & S. Augustino, Deum quando aliquos eligit, solere consequenter eos preparare & disponere per dona gratiæ, ut idonei inveniatur ad ministerium aut gradum, ad quem electi sunt. Sic cum S. Thoma & Augustino colligimus pietudinem gratiæ in Maria quia Mater Dei electa est. Nonne cum

Luc. 26

5.

Mart. 16.

Ios. 10.

Spensus

M. V. C.

Pater

Christi

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

1. Ios. 10.

Deus elegit Moysen, hominem agrestem & pastoritiae arti vacantem in Duceum populi, miram ei sapientiam indidit, & gratiam, & potestatem? Nonne quando Davidem de post fecerant accepit pacem populum suum, dedit ei innocentiam cordis & intellectum manuum suarum, aliaque dona optima? Nonne cum elegit Praefectorem suum Iosannem de ventre matris cum Spiritu Sancto replevit? Denique, cum Praefectores elegit in Apostolos, quam copiose in eos caelestes impluit gratias, ut tanto ministerio eantque dignitati idonei invenirentur? Certe magnum erat ministerium, magna dignitas S. Iosephi, quam adeptus est dum Matri Dei coniungitur ut Sponsus, dum Filio Dei designatur legalis Pater, Custos, ac Nutritivus. Unde absque dubio donis debuit abundare caelestibus ut huic ministerio ad ordiendam unionem hypostatice quadam ratione spectanti fieret idoneus. Sicut ergo de septuaginta Senioribus dicitur, quod eis Dominus dederit de spiritu Moysis eos cum Moysse populi iudices constituit; sic & de Iosepho dicere possumus, quod Deus ei dederit copiosius de spiritu Mariae, ut coadjutor foret idogene mysterio altissimi incarnationis divinae, simulque ut intercederet similitudo morum & virtutum inter duos caelestes electos coniuges.

Non ergo inania sunt nomina, quando Ioseph Maria Sponsus dicitur, aut quando Christi Filij Dei Pater nominatur: verum enim sunt Sponsus, verum Pater; quia, ut ait S. Ambrosius: *Matrimonium non desolatio virginitatis facit, sed pactio conjugalis, quae etiam potest consistere cum voto castitatis.* Nec enim infrequens fuit in Ecclesia nova, Deum spiritum gratiae & castitatis coniugibus suggerere, antequam virginitas dispendium pateretur. Unde nonnulli hac de re interpretantur Prophetiam illam Isa. 32. ubi sub nomine Sion Ecclesiae novae dicitur: *Non vocaberis ultra, derelicta aut desolata sed vocaberis, voluntas mea in ea, habitabit enim juvenis cum virgine, & habitabunt filij eius in te.* Quid est? Habitabit juvenis cum virgine? Habitabit Sponsus incorruptus Ioseph cum Maria, Valerianus cum Caecilia, Riccarius cum Delphina, Henricus cum Cunigunde, Iulianus cum Basilissa. Nota haec sunt sacris historiis. Ac ut de postremis historiis obiter attingamus, Iulianus urgebatur à parentibus uxorem ducere, sed Deo se virginatatemque dum commendat, monetur ab Angelo acquirere parentum voluntati, nactum autem se conjugem quae virgo perseveret. Peragitur ergo nuptialis festivitas, in thalamum cum sponsa introducitur. Mox verò rosarum liliorumque odor locum perfundit, hiemis licet tempore. Miratur sponsa, & inquit, unde tanta fragrantia? Respondet esse odorem munditiae virginis, hortaturque ut florem hunc Deum acceptissimum velit secum servare illibatam. Illa hac caelesti suavitate capta consentit. Cum itaque castitatem novissent subitò lux cuculculum perdidit. Hinc Christus cum sanctorum

Tomus 11.

choro, hinc Maria cum Virginibus, Ortus exinde est canus ex parte Sanctorum: *Basilissa, videlicet ex choro quoque Virginum. Deata ex Basilissa, felicitatis montis consentiens.* Datusque est liber Iuliano, in quo autem literis scriptum: *Iulianus pro amore meo mundum contemnens depulsetur in numero non munditiam contemnens depulsetur in numero eorum, qui cum mulieribus non sunt coquinati.* Basilissa in numero Virginum quarum Maria tenet principatum. Responderuntque chori: *Amen, Amen.* Tunc duo Angeli duas coronas afferentes eis dextris junxerunt, & in proposito confirmarunt. Sic reliquum noctis in Dei laude transigentes ceperunt spiritu non carne fructificare. Nec dinumerari possunt animae, quae per Iulianum praemittebantur ad Dominum; nec agmina virginum, quae per Basilissam mittebantur in caelum.

Hi ergo sicut & alij supranominati, secuti sunt Mariam & Ioseph, qui primi vexillum virginitatis in conjugio erexerunt, & caelestis pietatis gloria adorantur. De quo conjugio sic loquitur Hugo Victorinus: *De incorrupta virginitate Mariae Dominus: hoc fides pie & pietas fideliter confitetur, quod ejus perfectionem nullo modo imminuit conjugalis consensus, sicut castitatem illius non violavit conceptus, nec integritatem abstulit partus. Ipsa namque eadem Virgo perpetua, & cum desponsaretur viro, non deseruit propositum continentiae, & cum secundaretur, non à viro concepti sine libidine, & cum filium ederet, peperit sine dolore.* Hæc ipse Verum ergo conjugium Mariae fuisse non dubitamus. verumque ejus Sponsum & Matrem Iosephum agnoscimus. Unde adhuc servatur Perusini in Italia in templo S. Laurentij annulus, quo B. Ioseph Mariam desponsavit, estque miraculis clarus, à Clusinis ad Perusinos divina providentia delatus. De hoc annulo sic quondam cecinit Urbanus VIII. dum esset Cardinalis, Petri sedem qui modo tenet:

Imbriferis Arcus fulgens in nubibus, Orbem Effera diluviis damna timere vetat, Sic Deus omnipotens voluit. Datus annulo majus, Est tibi, quem supplex Urbs Perusina colit. Is gemino constans arcu, felicitis index, Nam peragit Virgo nuptia salus opus, Virgineo terræ conjugens fœdere caelum, Hac Duce non pelagi, non stygis unda nocet.

Est autem annulus iste non ex auro aut argenteo, sed ex lapilli alicujus genere. Solent verò Matronæ cōfatos ex eboze annulos attactu illius sacrandos Perusium mittere, in partu profuturos. Reconciliandis quoque animis conjugum dissidentibus plurimum valet. Ideo plures voto facto se Perusium conferunt, & fructu domesticae pacis fruuntur eliminata discordia. Denique multi à demonibus vexati confugientes ad sacrum altare, ubi hic annulus asservatus, liberi redierunt. Nec hoc silendum, quod cum nobilis & regi sanguinis femina Waldrada præcipiti pietate dum ei gemma spectanda exhiberetur manu eam accepisset, & digito annulari inferuisset, illum protinus digitum exaruisse in

Vide Sur. g. 120.

Fructifera virginum

Mira de annulo B. M. V.

Vide 2. Basilissam Laurum.

Al. 77.

Num. 11.

Amb. lib. de insti. virg. c. 6.

Isa. 62.

Exempl.

Speciali-
de hoc
opere. 80.

penam temeritatis. Quæ res in populi concursu contigit, dum adhuc Clusij existeret. Nec mirum videri debet quod tanto in honore habeatur, quandoquidem Annulus ille pronubus humane felicitati auspiciis dederit, quo MARIÆ Hortus conclusus, fons signatus, porta cæli soli æterno Principi pervia, fuit obfignata & tradita Iosepho virginitatis facio & consorti. Verè ergo ipse Sponsus, verè Maritus MARIÆ, non isani solum nomine,

quomodo Deus voluerit eum ab hominibus honorari? Attende hoc, quasi in typo, in Ioseph Patriarcha, Referebat ipse parentibus & fratribus suis. *Vidi per somnum Solem & Lunam, & Stellas undecim Gen. 27. adorare me.* Hoc verum erat futurum, quia Pater ejus Jacob, & Bala quam pro matre habebat mortua Rachele, & fratres eum erant in Ægypto adoraturi. Pater & Mater solis inftar & Luna censebatur, fratresq; undecim ut stellæ habebatur. Sed numquid idem in veritate potest dicere S. Ioseph: *Vidi Solem & Lunam, & Stellas adorare me.* CHRISTVS & MARIÆ & Apostoli eum honorarunt, CHRISTVS ut Patrem, MARIÆ ut Sponsum, discipuli ut Patrem Magistri sui, & ut Sponsum MARIÆ matris suæ, quem si non agnovissent in terris, nunc saltem honorant in Cælis. Quamvis est familia: ubi sol & luna & stellæ reperitur, nisi familia celestis quam Pater æternus sibi elegit, in qua IESVS & MARIÆ cum Apostolis tamquam filii reperitur?

S. Ioseph
Christi,
Mariæ &
Apostoli
honorant.

Dicamus ulterius, quod sol & luna, hoc est Rostes Ecclesiastica & Potestas secularis, glorificant & honorant S. Iosephum omnesque piæ animæ tamquam Stellæ. Rectè etenim per solem & lunam intelligitur utraque illa potestas sublimis, de qua Innocent. III. Pont. sic scribit ad Imper. Constantinop. l. i. decret. tit. 33. *Ad Firmamentum Cæli, id est universalis Ecclesiæ, fecit Deus duo luminaria magna. id est duas instans dignitates, quæ sunt Pontificalis auctoritas & Regalis potestas.* Sed illa quæ præst diebus, id est spiritibus, major est, quæ vero carnalibus, minor, ut quanta est inter solem & lunam, tanto inter Pontifices & Reges differentiæ agnoscatur. Interim utraque dicta potestas magno S. Iosephum colit honore. Certe videmus modò non solum Episcopos & Pontifices, Sacerdotes & Religiosos, sacro cultu plurimum honorare hunc Virgini Sponsum, Christi Patrem legalem & Nutritum, ac coram ejus imagine Tiaras ac insulas humiliter deponere, sed etiam Imperatores & Reges, Duces & Principes, Magistratos & cives ad ejus pedes, sceptræ & diademata, coronas & fasces lubenter & pio animo subtere. Confraternitateque ejus & protectioni sese adscribere. Ita modò verificatur in nostro Ioseph non solum illud alterius Iosephi; *Solem & Lunam & Stellas vidi adorare me*, sed etiam illud ad Iacob patrem Ioseph ab Isaac eum benedicente pronuntiatum; *Incurventur ante te filii matris tuæ, adorent te tribus & populi qui tibi benedixerunt, sit benedictus qui tibi maledixerit, sit maledictus.* Merito ergo de ipso reperimus: *Ioseph dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est: honoratus est à Deo, benedictus ab hominibus.*

Ecclesiastica & seculari potestas.

Gen. 27.

Omnes

status & gradus S. Ioseph honorant. Nobilitate.

Ioseph Pater Iesu.

Similiter verè Pater IESV, Pater filij Dei, non naturalis, sed legalis, ipsum adoptans, ad ipsius custodiam & curam electum; Verè Pater Nutritius, ipsum suis laboribus & sudoribus sustentans, & Virginem ejus Matrem, cujus & sanguine formatus, & lacte fuit educatus. An non S. Ioseph hoc lac, huncque sanguinem, hanc denique carnem ex ea parte censetur impertitus, quia utrumque a lens censetur cooperatus substantiæ carnis Christi? Denique nonne magni consilij solus adiutor fidelissimus, & cælo electus fuit & designatus? Et patres ipsum inane tantum Patris nomen gerere, adverte quæ in sacris Evangelij de eo traduntur.

Imponit Iesu nomen.

Matth. 2.

Præsentat eum in templo.

Luc. 2.

Iesus est illi substitutus. ibid.

Perditum Iesum requirit. ib.

Cura Iesu illi data. Matth. 2.

Primo, numquid tamquam Pater ei nomen imponit? Numquid hoc paternæ est auctoritatis? Quapropter dicit ei Angelus: *Vocabis nomen ejus Iesum.*

Secundo nonne tamquam Pater præsentat eum in templo? *Cum inducerent puerum parentes ejus in templum, &c.*

Tertio, nonne tamquam Pater habebat in illum potestatem? *Descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat substitutus illis.*

Quarto, numquid tamquam Pater eum requirit in tudio? *Ego & Pater aolenies quærebamus te, ait MARIÆ.*

Denique, nonne illi tamquam Patri educatio & custodia tradita est ab Angelo sicut & Matri? *Surge & accipe Puerum & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.*

Ex his ergo sufficienter patet dignitas S. Iosephi, orta ex titulo Patris Christi & Sponsi MARIÆ, & consequenter specialis ex eo capite erga eum dilectio Dei, quam consecuta sunt multa privilegia. Inter hæc nonnulli enumerant confirmationem in gratia, ita ut numquam peccarit mortaliter, & fomitis depressionem, qui solet excitare concupiscentiam sensualem, quæ fuit omnimodo illi congrua, ut posset convenire MARIÆ sine periculo castimoniam; ut supra dictum est. Itaque rectè de eo dicimus: *Dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est.* Sed videamus quomodo hominibus dilectus sit particulariter, & ab eis honoratus.

PARS II.

Quomodo Ioseph dilectus hominibus. Ephor. 6.

I Deo S. Ioseph dilectus est hominibus, quia Deo est dilectus; ideo specialiter ab hominibus est honoratus, quia à Deo est honoratus: *Sic honorabitur quem Rex voluerit honorari.* Nis autem videre

Verùm perspicacius intueamur, cum omnes merito eum honorent & adorent (sive cultum dulcem ei impendant) ejusmodique status sint aut conditionis, cuiuscumq; gradus aut sublimitatis. Inprimis, merito eum Nobiles honorant, & cum benedictione ejus memoriam celebrant, etiam vel

isto titulo quod de stirpe David regio honore illustrata ortum duxerit cum conjugē suā MARIAM quodque Nobilibus felicitatem & fecunditatem MARIAM & Ioseph impetrare soleant pro coniugio. Sic factus devotiois erga MARIAM & Ioseph fuit sanctus Ludovicus Rex Gallie, filius Blanchæ matris sanctæ, Virgini Deiparæ & sponso eius devotissimæ.

2. *Pauperes & opifices.*
Secundo, merito eum honorant, & eum benedictione eius memoriam celebrant; etiam pauperes & opifices de plebe; quia licet nobilis fuit stirpe, pauper tamen fuit & operarius victum quaerens arte & labore. Sic Deus ad gloriam suam ordinavit, qui dignatus est vocari filius Fabri, qui fabricator est cæli, habens in manu sua sceptrum & imperia, potestatemque vite & mortis in Reges & Imperatores. Quapropter apte & sapienter respondit quidam Christianus interrogatus per risum ab idololatria: *Quid facit mecum filius Fabri?* Respondit ipse: *Ferretum fabricat vestro Iuliano Imperatori.* Ita Sozomenus lib. 6. hist. cap. 3. Docet vero S. Ioseph omnes operarios, seu opifices, spem in Deum iactare, illicque opera sua, sudores, labores dicere & offerre, sicut ipse specialiter fecit & iuventillimè, ut alicet filium Dei & Mariam eius matrem qualibet cum difficultate coluctans & superans, ut ministerium suum impleat.

3. *Sacerdotes & Religiosi.*
Tertio, etiam merito eum colunt cum benedictione Sacerdotes & Religiosi, quia castitatis Religionisque vexillum primus erexit cum Sponsa MARIA, & benedictionem perleverant in castitate aut religione cultoribus suis solet impetrare. Quapropter institutores Religionum, eas modò gaudent sub eius speciali protectione erigere & fovere. Ipse securus est Agnus quocumque, & invitat eos qui castitatem profitentur ad Agni sequelam perfectam in hac vita, ut & in æternitate valeant eum sequi ad *vita fontes aquarum.*

4. *Iusti & peccatores.*
Quarto, merito eum colunt, & eum benedictione memoriam eius celebrant sive iusti, sive peccatores. Iusti quidem, quia se exhibuit exemplar perfectissimum & absolutissimum omnis iustitiæ. Semper iustus fuit & rectus corde, sive in adversis, sive in prosperis. Transivit per varias tribulationes, nec illis fractus est, aut incurvus factus, sed ad superiora totus erectus perfectè semper divinæ voluntati fuit subditus. Illi nempe iusti & recti corde dicuntur, qui se iugiter divinæ conformant voluntati, quæ regula est perfectissima, rectissima, iustissima, origoque omnis rectitudinis & iustitiæ. Peccatores autem ideo eum honorare & colere debent, quia suo puero Iesu adventu in Ægyptum, quæ typus est tenebræ & peccatricis conscientiæ, idola evertit, & lucis primitias intulit. Sic adhuc potens est pia apud Iesum intercessione impetrare, ut à peccatorum & impiorum cordibus peccata, tamquam idola ibidem latentia, destruantur & eliminentur, omneque tenebræ tartareæ fugentur, ut Christi lux & gratia oriatur in eorum

purgata per contritionem & compunctionem conscientia. Vere potens est apud Iesum pro remissione peccati omnis, qui a se potens apud eum fuit in terris.

Quinto generalissimè dicimus, omnem sexum, omnemque gradum & sortem hominum S. Iosephum merito colere, & memoriam eius cum benedictione celebrare, quandoquidem post Mariam per illud accessit ad Iesum, & in omnibus potenter potest apud eum opitulari. Quapropter dicebat S. Thomas in 4. de 45. quæst. 2. artic. 2. *Quibusdam Sanctis datum est in aliquibus causis precipue patrocinari, sicut S. Antonio ad ignem S. Apollonia ad dolorem dentium, S. Agatha ad dolorem manillarum, S. Rochus ad pestem.* At sanctissimo Ioseph in omni necessitate & negotio concessum est opitulari, & omnes ad se præ confugientes descendere, & paternum affectum præsequi. hæc ipse. Hoc certè expertæ sunt pia anima et devota. Vnde rursus de illo verificari dicimus, quod de antiquo Ioseph in typo dictum est: *Tulit Rex anulum de manu sua & dedit eum in manu eius, & vestitus stola byssina, & collo torquem auram circumpositus & fecit ascendere super currum suum clamante præcone, ut ei omnes genuerent.* Hoc fecit Rex Pharaon Ioseph filio Iacob. Idem Deum fecisse interpretamur Ioseph nostro, Mariæ Sponso. Stola byssina eum torque atrea designat spacialem gloriam & aureolam, quæ à Rege æterno amictus est Ioseph, gloria scilicet corporis ultra gloriam animæ, & aureola virginitatis Annulus aureus, quem Rex tulit de manu sua, annulus signatorius erat, ut quæ vellet Ioseph, Prorex Ægypti decerneret & obsignaret auctoritate Regis. Sic dicimus Regem æternum anulum signatorium in potestate Iosephi reliquisse, ut quæcumque voluerit, impetret, & obsignet auctoritate sibi concessa ad divinam gloriam & salutem ad se refugientium.

Lucundum est audire S. Theresam Ordini Carmelitarum Reformatricem, in Vita suæ libello, quem Iustus Confessarii & instinctu divino conscripsit, sic differentem cap. 6. *Accepi Advocatum & Intercessorem S. Iosephum, & seio eius intercessionem mihi semper profuisse in necessitatibus, tam corporis quam animæ. Nec memini me hæcenus aliquid ab eo petisse, quod adimpletum non fuerit. Maxima gratiarum dona per eum sum consecuta, ita ut censeam Deum aliis Sanctis impetisse gratiam adjuvandi in aliqua particulari necessitate, sed huic in omnibus planè, prout sum experta. Sic Deus vult nobis innotescere, quod sicut illi fuit subditus in terra Patris nomen & locum obtinenti: ita quod & in caelo velit modo efficere quicquid ipse petit. Vnde neminem agnovi erga eum speciali devotione ferri, quin simul agnovissim eum in virtute proficere. Sed & jam aliquot annis in eius festo soleo aliquid ab eo petere, videoq; adimpleri; quod si non fuerit adeo recta petitio, dirigitur ab eo ad majus meum bonum. Rogoque per*

amorem Dei, ut is qui credere noluerit, probare dignetur: videbit per experientiam quantum bonum sit le eius precibus commendare, & cum pietate cultum exhibere: Multum quoque periculum est sæpe recogitare quantum Regina Cœli cum puero Iesu passâ sit, & gratias B. Iosepho agere pro sedula opera & auxilio impenso. Hæc S. Theresâ.

Plurimum itaque confert, erga S. Iosephum, MARIE DEIPARÆ Sponsium, Christi Patrem legalem & sedulum Nutritium, continuâ devotione ferri, & gloriosâ in eius festiuitate cum cordis gaudio recentem pietatem renovare, memoriâque eius, qui dilectus est Deo & hominibus cum benedictione celebrare. Qui enim ipsum benedixerit, erit benedictus. Quod non solum S. Theresâ experta est, & publicè asseruit, sed etiam multi alii eius cultores. Vnde refert Isidorus Hisolanus hist. orient. 3. p. c. 9. in visione quemdam vidisse & audisse Christum ad B. Iosephum sic loquentem: *Ero auxiliator omni homini in Ecclesia iustorum, qui in die memoratus, ô Ioseph, Deo sacrificia obtulisti, & qui meditabitur in vita & in laboribus tuis hæc ibi. Idque conforme est ei quod ex S. Theresâ jam retulimus.*

Conclusio.

O Trinitas Cœli adorabilis & gloriosa, quæ nobis admirabilem in terra exhibuisti Trinitatem, IESUM, MARIAM, IOSEPH, & præuenisti eam in benedictionibus dulcedinis. Iesum constituens ut fontem, Mariam & Ioseph ut aquæ ductum, atque scilicet exeuntes de Paradiso tuo, ut terram cordis nostri aridam fecunderet; da nobis per eos haurire de hac aqua, eorumque ubertim benedictionibus & meritis participare. Da nobis hanc Trinitatem colere sanctâ devotione in terris, Iesum adorare, Mariam cum Ioseph venerari & suspicere, ut nos tandem dignentur suscipere in cœlis in æternam suam societatem, ubi Trinitate perfectâ licebit æternum frui, in illa semper vivere, illam in sæcula sæculorum laudare & benedicere.

Sacrum Epigramma in honorem Trinitatis S. in terra, hoc est, in honorem.

IESU, MARIÆ, IOSEPH.

Quo coluntur in Sacello recens à nobis erecto in Ecclesia. Conuenienti sub Sacro Carmeli Sodalitio.

Quod Deus coniunxit, homo non separet.
Matth. 19.

Hic serena suo cœlesti Regina Marito:
Quædam cum IOSEPH sponsa MARIA coli.
Iungitur hic Iesus Tridæus non perficit ipse,
Nec Monachum cœlesti Tres simul unis Amor.
Quis Deus æterni coniunxit fœdere honori.
Dixit, proce, vel cultu cur separet homo?
TRINUS & VNUS amans, hos Tres faciavit in V.
num.
Hic cœli hic Tridæus, sic cœlis & Monachum.

IESUS, MARIA, IOSEPH.
*Tres sunt qui testimonium dant in terra,
& hi tres unum sunt:
Tres sunt qui testimonium dant in cœlo,
& hi tres unum sunt.*

IN FESTO S. BENEDICTI.

Dei tibi Deus de rore cœli benedictionem, &c.
Genes. 27.

Lect. 19.
tripartita.

In familiis Patriarcharum diuersæ proles fuere, quarum aliqua benedictionem sunt consecutæ. Pars I. alia reprobationi fuere obnoxia. Attende id in familia Adam, Noë, Abraham, Isaac, David. In his inuenies Cain, Cham, Hamaï, Elau, Abiajon. Hi non fuere benedictionis filii, sed luctum Patribus suis induxere. Per id verò significatur, in Dei supremi Patris familia quosdam speciales ejus benedictione præuentos esse & electos; quosdam ex iusta providentia reiectos. Et quidem ordinatè majores natu præelecti videntur à Domino, ut in hoc humilitas commendetur, quæ est character & signum speciale electorum.

Sic & in novo Testamento nonnulli specialibus à Domino benedictionibus agnoscuntur condocari, quorum propterea memoria in benedictione est, permanens in sæculum sæculi, in compositionem odoris facta, in omnium ore indulcata & sapida, in omnium aure sua visiosa. Inter hos eminet is, qui & re & nomine, quasi per antonomasiam, BENEDICTUS est appellatus, Deus & hominibus æternus, cuius memoria & benedictio hodierna die non sine sua uolentia renovatur. Hinc autem apprimè conuenit illa benedictio, quam protulit Isaac benedicens Iacob filium suum: *Dei tibi Deus de rore cœli benedictionem, & de pinguedine terra abundantiam frumenti & vini, &c.* Licet enim specialiter per allegoriam Christo conueniant, & propter illud dicta sit, quæ toto illo contextu benedictionis continentur: tamen etiam electis ejus membris rectè adaptantur. Videamus hæc particularius & singulas benedictionis examinemus partes.

Primo quidem, sentiens Isaac fragrantiam vestis quæ Iacob adornatus erat à matre pronunciat: *Eccæ odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus.* Hoc Christo conuenit, conuenit & Benedicto. Sicut vestis Christi est Ecclesia, de qua alibi: *Lavabis in vino solam suam, & in sanguine uera pallium suum;* sic vestis S. Benedicti est ejus sacra Religio. Illa certè intar agri pleni & floridi, odorem dedit & fragrantiam toto orbe terrarum. Ager utique est cui benedixit Dominus, ut omnis generis flores produceret, violas, hyacinthos, rolas, lilia. Hos flores parturit, dum tot animas puras & sanctas, humiles & cœlestes, tot Martyres, tot Virgines, tot demique Religiosorum millia in Ecclesiæ gremio germinavit.

Quidam enumerans quadraginta quatuor millia Sancto-

Pars I.
De firmitate benedictionis in S. Benedicto.

Ecclesi. 44.

Gen. 27.

Benedictio Iacob.

Gen. 49.